

Polski Królowo

1. Po - lski Kró - lo - wo, O - pie - ku - nko sła - wna,
co nam cu - da - mi sły - niesz z da - wien da - wna,

O - rę - do - wni - czko wsze - lkich łask,
przy - o - dzie - wa - jąc kraj nasz w blask.

Cie - bie dzie - cię - cym se - rcem bła - ga - my:

weź pod o - pie - kę zbo - żny nasz lud!

Le - pszej od Cie - bie Ma - tki nie zna - my,

co by w błę - ki - ty wio - dla nasz ród.

2. Matko, przed którą niegdyś monarchowie
kornie schylali swoją skroń,
której od wieków szlachta i królowie
w hołdzie składali lśniąca broń.